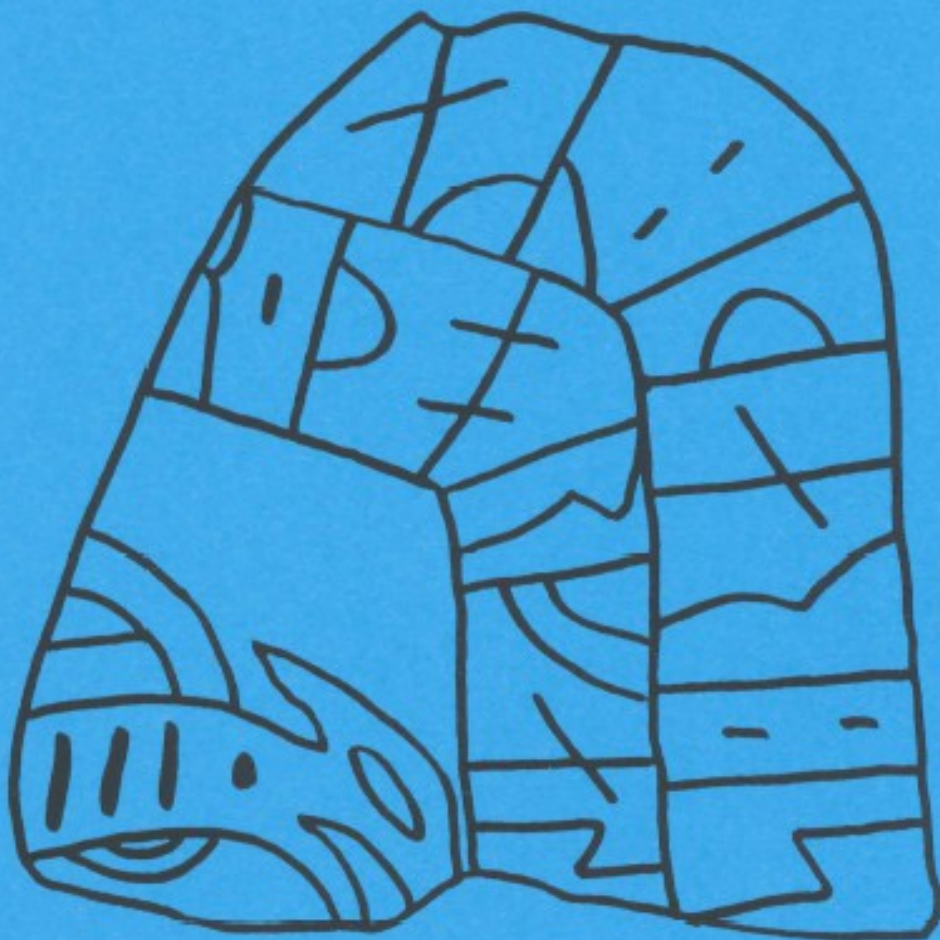

NYTT OM RUNER

Meldingsblad om runeforskning

Nr. 13

1998

ISSN 0801-3756

En velbevaret GULDBRAKTEAT er fundet med metaldetektor af Mouritz Zchikai ved Roskilde Museums udgravning i forbindelse med anlægsarbejde i gammelt kystzone-område i ROSKILDE. Den har en diameter på ca. 2,5 cm og vejer 2,77 g og er af C-type (hoved over firbenet dyr). Profilen vender mod venstre. Foran den og det hornede hestelignende dyrs hoved ses en lille figur, der holder hånden op foran ansigtet. De ca. 3 mm høje runer findes langs kanten, dels over hårpartiet, dels under dyret, en enkelt rune under bagbenet, ellers mellem for- og bagben. Det er en samling af regulære og deforme eller runeefterlignende tegn, og det er vanskeligt at fastlægge læseretningen og afgøre, om teg-

nene over hårpartiet vender toppene eller fødderne ud mod randen. Her er de læst fra venstre mod højre med toppene ud mod kanten: **nh?þ?ll** eller **nh?w?ll**.

Den fjerde rune vender da mod læseretningen. Det er snarest **þ** med en lavt anbragt bue, eller **w**, hvis den desuden er vendt på hovedet. Foran og efter den ses et par runde buer. Rent teoretisk kan de opfattes

som **u**-runer, der står på hovedet; men i så fald er de påfaldende runde og brede i forhold til de sikre runer. Skønt den venstre del af toppen af rune 2 og det øverste af forbindelsen mellem de to hovedstave er delvis skjult under øskenen, er læsningen som **h** sikker. De to sidste runer kan være **l**-runer med meget lavtsiddende bistave eller eventuelt **u**-runer. Herefter følger et mere end dobbelt så højt symboltegn.

Runerne under dyret synes at have fødderne ud mod randen. Den enlige rune under bagbenet kan opfattes som en højrevendt **a**-rune, mens runerne et stykke herfra mellem for- og bagben er venstrevendte og må læses fra højre mod venstre: **a** [højrevendt] **?þru?** [venstrevendte]. Den første af de venstrevendte runer har fuld højde og en bistav fra midten ned til randen, det kan være en **u**-rune med påfaldende lavt ansat bistav; men i så fald er den meget forskellig fra den næstsidste rune, der ser ud som en mere normal, men ret lille **u**-rune, hvis bistav knap synes at nå helt ned til grundlinjen; **þ** og **r** er sikre (**r**-runen ret åben, men med knæk på bistaven). Den sidste rune ligner nærmest vikingetidens nordiske **k**-rune. Det kan måske diskuteres, om de tilsyneladende lidt mere regulære runer under dyret kan opfattes som en forvansket gengivelse af en forkortet futhark, hvilket kræver, at man begynder med den højrevendte **a**-rune og læser den som et spejlvendt misfoster af en **f**-rune.